

Bir Merhabayla Başlar

Güz yağmuru siliyor son bayat hüznü.
Ben çürük aşkların kasıklarından doğruluyorum
O köhnemiş kavram dırı kılmaktan uzak
Hayatın sağnağına yakalanınca ve birdeň
Bir gül fidanı sıkılıncaya kalbimdeki baruta
Hüznü deva bilerek içlendiğim günları
Zavallı ve oldukça boşundu buluyorum.

Bir zamanlar nasıl sığınırdım, gücsüz
Kaçardım hüznün sahte sevecenliğine
O terden kendime koruganlar yaratıp
Ufalarak sığınırdım çalımlı bir tadla
Koşardım ağızında yayılan bir açılık
Ağızında coşkumu burkan sözler
Sözler ve hep beni savunsun diye
Bir özür olaraktan kendime kaçmalara

Güya boğukmuş diye şehrî madenî sesi
Karşıma bir kendimi alarak konuşur
Koşardım iksir sanarak aynı boğuntulara
Yüreğim o bencil cenderede çok ezik
Dudaklarım ezikti yayvan öpüşmelerden
Beynim hüzün ve alkol çanaklarında erir
Unuturdum gömleğime vuran türkü lekelerini.

— Güz yağmuru çekip aldı ya esrik şarkılardan
Sesini gene hazırla doğurgan sağnaklara
İlk eylül yağmurunu başlatan merhabaya
O merhabayla girilen sevdaya yaslan
Şesini yont —
Sesini halkların bin yıllık çığılığını kat
O heveslerle depreşen yanların yağmura çarpsın
Şarkıların tekrardan yüksün pranga izlerini.